

NEYTENDASTOFA

Ákvörðun nr. 20/2025

**Upplýsingagjöf og viðskiptahættir Isavia Innanlandsflugvalla
vegna gjaldtöku bílastæða á Reykjavíkflugvelli.**

**I.
Málavextir**

1.

Með bréfi Neytendastofu til Isavia Innanlandsflugvalla ehf., dags. 8. apríl 2025, var félaginu gerð grein fyrir því að Neytendastofa hafi framkvæmt vettvangskonnnun á bílastæði félagsins á Reykjavíkflugvelli. Þá var gerð grein fyrir því að úttekt stofnunarinnar snúi að upplýsingagjöf til neytenda, verðmerkinga á gjaldstað og almennum viðskiptaháttum þeirra aðila sem sinna gjaldtöku fyrir bílastæði.

Við skoðun á bílastæðum félagsins á Reykjavíkflugvelli hafi komið í ljós að gjaldskrá innihélt ekki upplýsingar um fjárhæð færslugjalds sem leggjast kann á neytendur við greiðslu fyrir afnot bílastæðis þegar mismunandi greiðsluleiðir eru notaðar. Þá sé það mat Neytendastofu að til álita komi hvort að upplýsingagjöf félagsins kunni að vera villandi fyrir neytendur en á stóru skilti á bílastæðinu sé tekið fram að um sjálfvirkt greiðslukerfi sé að ræða og sjálfvirka gjaldtöku eftir fyrstu 15 mínúturnar. Upplýsingar um að greiða þurfi þjónustugjald, sé ekki greitt eftir ákveðnum greiðsluleiðum, sé aftur á móti að finna í mun smærra lettri neðarlega á skiltinu og sé ekki beintengt vísun í „sjálfvirkt greiðslukerfi“. Þá sé rétt að vekja athygli Isavia Innanlandsflugvalla á því að Neytendastofa telji framangreind sjónarmið einnig eiga við á öðrum gjaldskyldum bílastæðum félagsins, þ.e. á Akureyrarflugvelli og Egilstaðarflugvelli.

Það sé álit Neytendastofu að ákvæði 1. mgr. 8. gr., a., b. og d. liðar 1. mgr. 9. gr., 2. mgr. 9. gr., sbr. 5. gr., 13. gr. og 17. gr. laga nr. 57/2005, um eftirlit með viðskiptaháttum og markaðssetningu, ásamt 4. gr. reglna nr. 537/2011, um verðupplýsingar við sölu á þjónustu, kunni að eiga við um ofangreinda viðskiptahætti.

2.

Svar Isavia Innanlandsflugvalla barst Neytendastofu með tölvubréfi þann 11. apríl 2025. Í bréfinu kom fram að félagið geti fallist á að bæta megi merkingar á gjaldskyldum bílastæðum

félagsins. Félagið telji þó nauðsynlegt að andmæla sjónarmiðum Neytendastofa um að merkingum sé svo ábótavant að þær brjóti í bága við góða viðskiptahætti, séu villandi eða óréttmætar. Félagið telji sérstaklega mikilvægt að merkingar á gjaldskyldum svæðum séu skoðaðar heildstætt en ekki eingöngu horft til fyrstu merkinga við innakstur á stæðin.

Þá kemur fram að við innakstur á gjaldskyld bílastæði aki viðskiptavinur fram hjá stórum merkingum með upplýsingum um gjaldskyldu og gjaldskrá bílastæðisins. Hvað varði merkinguna „sjálfvirkir greiðslukerfi“ telji félagið nauðsynlegt að líta til þess að gjaldtaka og álagning fer sannanlega sjálfkrafa fram gagnvart viðskiptavinum. Viðskiptavinur geti þó ekki vænt þess að greiðsla fari fram sjálfkrafa án nokkurrar aðkomu hans enda sé viðskiptavinum leiðbeint um að kynna sér greiðsluleiðir á www.rkvparking.is. Ein þeirra greiðsluleiða sem þar sé í boði, Autopay, bjóði viðskiptavinum að tengja kreditkort við ökutæki svo að greiðslur fari fram sjálfkrafa í kjölfar notkunar. Þannig sé boðið upp á sjálfvirkir greiðslukerfi fyrir þá viðskiptavini sem kjósi að nýta sér það.

Viðskiptavinum sé skýrlega leiðbeint um að borga þurfi fyrir bílastæðin með merkingum á stæðunum og við útakstur af þeim. Á merkjunum standi orðrétt „Munið að borga fyrir bílastæði“, „rkvparking.is“ og „Sé gjald ekki greitt innan 48 klst. eftir útkeyrslu er krafa send í heimabanka að viðbættu þjónustugjaldi kr. 1490. Ógreiddar kröfur munu verða sendar í innheimtu“. Sömu upplýsinga sé jafnframt að finna á merkjum við innakstur á stæðin og á heimasíðunni www.rkvparking.is.

Þeir viðskiptavinir sem kjósi að nýta sér ekki sjálfvirkir greiðslukerfi eða greiða handvirkt með þeim greiðslulausnum sem eru í boði, fá þannig sendan reikning að viðbættu þjónustugjaldi í samræmi við gjaldskrá.

Að mati félagsins sé upplýsingagjöf félagsins til viðskiptavina bæði efnislega rétt sbr. 9. gr. laga nr. 57/2005 og sýnileg viðskiptavinum með áberandi hætti í samræmi við 17. gr. laga nr. 57/2005 og 4. gr. reglna nr. 537/2011. Viðskiptahættir þess geti því ekki verið óréttmætir og háttsemi félagsins geti ekki talist brjóta í bága við góða viðskiptahætti.

Félagið telji mikilvægt að upplýsingagjöf til viðskiptavina sé sem skýrust. Í kjölfar erindis Neytendastofu var félagið því í samskiptum við móðurfélag sitt um samræmingu á merkingum á gjaldskyldum stæðum félaganna. Félaginu sé þó kunnugt um að Neytendastofa hafi merkingar móðurfélagsins á Keflavíkurflugvelli til skoðunar og telji æskilegt að niðurstaða Neytendastofu í því máli liggi fyrir, áður en merkingar á Innanlandsflugvöllum verða uppfærðar til samræmis.

Þá var í lok bréfsins upplýst um að, af því gefnu að niðurstaða Neytendastofu liggi fyrir á þeim tíma, sé í maí næstkomandi fyrirhugað að uppfæra merkingar félagsins á Reykjavíkurflugvelli, Akureyrarflugvelli og Egilsstaðarflugvelli til samræmis við merkingar Isavia ohf. á Keflavíkurflugvelli.

3.

Með bréfi Neytendastofu til Isavia Innanlandsflugvalla ehf., dags. 21. maí 2025, var félaginu tilkynnt að gagnaöflun málsins væri lokið og að málið yrði tekið til ákvörðunar hjá stofnuninni.

II.

Niðurstaða

1.

Mál þetta lýtur að upplýsingagjöf og viðskiptaháttum Isavia Innanlandsflugvalla ehf. er snúa að verðupplýsingum í tengslum við gjaldtöku fyrir bílastæði Isavia Innanlandsflugvalla og upplýsingagjöf félagsins um sjálfvirkir greiðslukerfi á skiltum bílastæða þess á Reykjavíkurflugvelli. Taldi stofnunin að ákvæði 1. mgr. 8. gr., a., b. og d. liðar 1. mgr. 9. gr., 2. mgr. 9. gr., sbr. 5. gr., 13. gr. og 17. gr. laga nr. 57/2005, um eftirlit með viðskiptaháttum og markaðssetningu, auk 4. gr. reglna nr. 537/2011, um verðupplýsingar við sölu á þjónustu, kynnu að eiga við í málinu.

Við meðferð málsins kom fram af hálfu Isavia Innanlandsflugvalla að félagið telji nauðsynlegt að andmæla sjónarmiðum Neytendastofu um að merkingum sé svo ábótavant að þær brjóti í bága við góða viðskiptahætti, séu villandi eða óréttmætar. Við innakstur á gjaldskyld bílastæði aki viðskiptavinur fram hjá stórum merkingum með upplýsingum um gjaldskyldu og gjaldskrá bílastæðisins. Þá telji Isavia Innanlandsflugvellir nauðsynlegt að líta til þess að gjaldtaka og álagning fari sannanlega sjálfkrafa fram gagnvart viðskiptavinum. Viðskiptavinur geti þó ekki vænst þess að greiðsla fari fram sjálfkrafa án nokkurrar aðkomu hans enda sé viðskiptavinum leiðbeint um að kynna sér greiðsluleiðir á rkvparking.is, en ein þeirra greiðsluleiða sem þar er í boði er Autopay sem bjóði viðskiptavinum að tengja kreditkort við ökutæki svo greiðslur fari fram sjálfkrafa í kjölfar notkunar.

2.

Í lögum nr. 57/2005 er fjallað um hvaða viðskiptahætti skuli viðurkenna og hverja ekki. Í 5. gr. laganna kemur fram að óréttmætir viðskiptahættir eru bannaðir áður en, á meðan og eftir að viðskipti með vöru fara fram eða þjónusta er veitt. Þá er einnig tekið fram að nánari tilgreining á hvað teljist til óréttmætra viðskiptahátta sé að finna í III-V kafla laganna.

Í 1. mgr. 8. gr. sem finna má í III kafla laganna segir:

„Viðskiptahættir eru óréttmætir ef þeir brjóta í bága við góða viðskiptahætti gagnvart neytendum og raska verulega eða eru líklegir til að raska verulega fjárhagslegri hegðun neytenda. Viðskiptahættir sem brjóta í bága við ákvæði kafla þessa eru alltaf óréttmætir.“

Við mat á því hvort um óréttmæta viðskiptahætti sé að ræða skv. ákvæðinu er litið til þess hvort háttsemin geri það að verkum að hinn almenni neytandi taki ákvörðun um að eiga viðskipti sem hann ella hefði tekið og raski þar með fjárhagslegum hagsmunum hans eða hafi áhrif á fjárhagslega hegðun.

Í 1. mgr. 9. gr. laganna er kveðið á um í hvaða tilvikum viðskiptahættir teljist villandi. Þar er greint frá því að viðskiptahættir eru villandi ef þeir eru líklegir til að blekkja neytendur eða þeim veittar rangar upplýsingar í þeim tilgangi að hafa áhrif á ákvörðun þeirra um viðskipti. Í erindi Neytendastofu til Isavia Innanlandsflugvalla er vísað til a. b. og d. liðar 1. mgr. 9. gr., en þar segir að átt sé við rangar upplýsingar um:

„a. eðli vöru eða þjónustu og hvort varan sé til eða þjónustan fyrir hendi,“

„b. helstu einkenni vöru eða þjónustu, t.d. notkun, samsetningu eða árangur sem vænta má af notkun hennar.“

„d. verð vöru eða þjónustu eða aðferð við útreikning á verði og hvort um sértílboð eða annað verðhagræði sé að ræða og hvort það sé háð skilyrðum.“

Þá segir í 2. mgr. 9. gr. laganna:

„Viðskiptahættir eru villandi ef ekki er greint frá upplýsingum sem telja má að almennt skipti máli fyrir neytendur eða þeim er leynt og þær eru til þess fallnar að hafa áhrif á ákvörðun neytanda um að eiga viðskipti.“

Samkvæmt ákvæðinu teljast viðskiptahættir villandi ef fyrirtæki leynir upplýsingum sem skipta máli við ákvörðun um að eiga viðskipti eða þær eru veittar á óljósan eða margræðan hátt. Í greinargerð með ákvæðinu kemur fram að hafa megí þau atriði til hliðsjónar sem tilgreind eru í 1. mgr.

Í 1. mgr. 13. gr. laganna er að finna bann við því sem brýtur gegn góðum viðskiptaháttum en þar segir:

„Óheimilt er að hafast nokkuð það að sem brýtur í bága við góða viðskiptahætti í atvinnustarfsemi eins og þeir eru tíðkaðir eða eitthvað það sem óhæfilegt er gagnvart hagsmunum neytenda.“

Ákvæði 1. mgr. 13. gr. er matskennt og háð mati Neytendastofu eða dómstóla hverju sinni að meta hvort viðskiptahættir samræmist góðum viðskiptaháttum á hverjum tíma.

Í 17. gr. laga nr. 57/2005 kemur fram að:

„Fyrirtæki sem selur vörur eða þjónustu til neytenda, skal merkja vöru sína og þjónustu með verði eða sýna það á svo áberandi hátt á sölustaðnum að auðvelt sé fyrir neytendur að sjá það. Neytendastofa getur sett nánari ákvæði um verðmerkingar með opinberri tilkynningu.“

Á grundvelli heimildar í 17. gr. laga nr. 57/2005 sem og ákvæðis 18. gr. sömu laga, sem snýr að heimild Neytendastofu til að gefa fyrirtækjum sérstök fyrirmæli um að gera ráðstafanir til að auðvelda viðskiptavinum að meta verð og gæði, hefur Neytendastofa sett reglur nr. 537/2011, um verðupplýsingar við sölu á þjónustu.

Um verðmerkingar á þjónustu segir í 1. mgr. 4. gr. reglna nr. 537/2011:

„Verðskrá yfir alla framboðna þjónustu skal ávallt vera birt með áberandi hætti þar sem þjónustan er veitt. Skal verðskráin vera skýr, aðgengileg og greinileg þannig að augljóst sé hvaða þjónustu verðmerkingin á við.“

Samkvæmt ákvæðinu ber þjónustuveitendum ávallt að hafa sýnilegan og aðgengilegan verðlista yfir framboðna þjónustu fyrir neytendur en verð er skilgreint í 5. mgr. 3. gr. laga nr. 57/2005 sem:

„andvirði vöru og þjónustu með virðisaukaskatti og öðrum opinberum gjöldum þar sem við á, þ.e. hvers konar endurgreiðsla án tillits til þess hvort notað er annað heiti, svo sem endurgjald, laun, þóknun, frakt, flutningsgjald, taxi, leiga eða því um líkt.“

3.

Neytendum stendur til boða að greiða fyrir bílastæði Isavia Innanlandsflugvalla á Reykjavíkurflugvelli með stafrænni greiðslulausn eða kröfu í heimabanka hafi ekki verið greitt með fyrstnefnda valkostinum. Greiði neytendur með annarri af stafrænu greiðslulausnunum eða kröfu í heimabanka greiða þeir gjald í tengslum við þá greiðsluleið sem valin er að viðbættu viðverugjaldi.

Við skoðun Neytendastofu á bílastæðum félagsins á Reykjavíkurflugvelli kom í ljós að ekki var gerð grein fyrir þóknun sem leggst á neytendur kjósi þeir að greiða fyrir viðveru með stafrænni greiðslulausn og að þjónustugjald vegna kröfu í heimabanka var getið í töluvert smærra lettri en aðrar upplýsingar í verðskrá og á skiltum bílastæðisins.

Á seljendum hvílir afdráttarlaus skylda til að upplýsa neytendur um endanlegt verð eða, ef ómögulegt er að tilgreina endanlegt verð fyrirfram, alla þá þætti sem áhrif hafa á endanlegt verð, áður en gengið er til viðskipta. Til þess að upplýsingakröfum sé fullnægt þurfa merkingarnar að vera skýrar, aðgengilegar og augljóst hvaða þjónustu átt er við. Framsetning gjaldanna á verðskrá þarf því að vera þannig háttað að neytendur átti sig á að með greiðslu í

gegnum stafræna greiðslulausn eða með kröfu í heimabanka bætist viðbótargjald við viðverugjald og að þeir átti sig á ólíku gjaldi eftir þeirri greiðsluleið sem valin er.

Í svörum Isavia Innanlandsflugvalla hefur komið fram að viðskiptavinum sé skýrlega leiðbeint um gjaldskyldu með merkingum á stæðunum og að við innakstur á gjaldskyld bílastæði aki viðskiptavinur fram hjá stórum merkingum með upplýsingum um gjaldskyldu og gjaldskrá bílastæðisins. Þá hefur félagið bent á að það komi skýrt fram á merkjunum að þjónustugjald leggist á kröfu sem send sé í heimabanka sé ekki greitt innan 48 klst. eftir útkeyrslu. Þá hefur félagið vísað í svörum sínum til mynda af skiltum sem staðsett eru á Reykjavíkflugvelli en líkt og við skoðun Neytendastofu á merkingum á bílastæðum Isavia Innanlandsflugvalla er ekki að sjá á aðsendum myndum að veittar séu upplýsingar um gjald vegna greiðslu í gegnum stafræna greiðslulausn og að þjónustugjalds er getið í töluvert smærra lettri en annar texti.

Neytendastofu þykir rétt að benda á að skyldan til að birta upplýsingar um verð þjónustu felur ekki aðeins í sér skyldu til að birta þær, heldur fylgir því jafnframt að upplýsingarnar þurfa að vera auðsjáanlegar. Neytendur ættu því að geta séð verð þjónustunnar með auðveldum hætti án fyrirhafnar og ekki þurfa að leita að upplýsingum um verðið í verðskrá félagsins. Mat á því hvort að birting upplýsinganna sé nægilega skýr eru eðli máls samkvæmt háð mati í hverju og einu tilviki fyrir sig, enda kann matið að byggja á samverkandi þáttum.

Neytendastofa getur ekki fallist á þau sjónarmið Isavia Innanlandsflugvalla að gerð sé grein fyrir þjónustugjaldi vegna kröfu í heimabanka með skýrum hætti. Letrið sem notað er til að greina frá gjaldinu er töluvert smærra en annað letur á skiltunum og er staðsett innan um annan texta þar sem verðskrá er birt. Neytendur þurfa því að hafa fyrir því að leita að upplýsingum um verð þjónustugjaldsins í verðskránni. Sér stofnunin ekki réttmæta ástæðu fyrir því að félagið hafi ekki getað birt verð þjónustugjaldsins á sama hátt og annað verð er birt í verðskrá félagsins með jafn eða álíka skýrum hætti. Eins og að framan greinir eiga neytendur að vera upplýstir um verð með auðsjáanlegum hætti og félög ekki að leyna þeim upplýsingum fyrir neytendum.

Isavia Innanlandsflugvelli kemur sjálft fram í samskiptum við neytendur og rekur upplýsingasíðuna rkvparking.is sem veitir neytendum ýmisskonar upplýsingar um bílastæði Isavia Innanlandsflugvalla t.a.m. greiðsluleiðir. Telur Neytendastofa að framangreindu virtu það vera á ábyrgð Isavia Innanlandsflugvalla að sjá til þess að neytendur séu upplýstir um það verð sem þeir greiða fyrir viðveru á bílastæðum félagsins. Þá telur Neytendastofa að upplýsingar um kostnað sem leggst á viðverugjald skipti neytendur máli og geti haft áhrif á ákvörðun þeirra um að eiga viðskipti sbr. 2. mgr. 9. laga nr. 57/2005.

Með vísan til framangreinds hefur Isavia Innanlandsflugvelli brotið gegn ákvæðum 1. mgr. 8. gr. og 2. mgr. 9. gr. sbr. 5. gr. og 17. gr. laga nr. 57/2005 og 1. mgr. 4. gr. reglna nr. 537/2011 með því að upplýsa neytendur ekki um gjald sem greiða þarf fyrir að nota stafrænar

greiðslulausnir og með því að birta ekki upplýsingar um þjónustugjald vegna kröfu í heimabanka með áberandi og auðssjáanlegum hætti.

4.

Við skoðun Neytendastofu á bílastæðum Isavia Innanlandsflugvalla á Reykjavíkflugvelli varð stofnunin vör við að á skiltum félagsins á bílastæðum þess var tekið fram að um sjálfvirkt greiðslukerfi væri að ræða og að sjálfvirk gjaldtaka ætti sér stað eftir fyrstu 15 mínúturnar.

Í svörum Isavia Innanlandsflugvalla kom fram að félagið telji nauðsynlegt að litið sé til þess að gjaldtaka og álagning fari sannanlega fram sjálfkrafa gagnvart viðskiptavinum en til þess þurfi viðskiptavinur að tengja kreditkort sitt við ökutæki sitt í Autopay. Þá séu neytendur minntir á greiðsluskyldu, vefsíðu félagsins og þjónustugjald vegna kröfu í heimabanka greiði þeir ekki innan tilskilins tíma, á skiltum á stæðunum og við útkeyrslu þeirra. Þá séu sömu upplýsingar að finna á merkjum við innakstur á stæðin og á heimasíðunni rkvparking.is.

Að mati Neytendastofu getur almenn skírskotun til sjálfvirks greiðslukerfis og sjálfvirka gjaldtöku verið villandi fyrir neytendur sé ekki tekið fram með skýrum hætti hvernig virkja þurfi lausnina. Neytandi sem er upplýstur um sjálfvirkt greiðslukerfi og greiðslulausn án frekari skýringa gæti talið að krafa verði send í heimabanka sinn vegna viðverunnar og að hann þurfi þ.a.l. ekki að aðhafast neitt frekar. Getur það orðið til þess að neytanda berist síðar krafa fyrir viðverugjaldi að viðbættu þjónustugjaldi vegna vangreiddrar viðveru sem annars hefði ekki þurft að greiða hefði neytandi greitt með ýmist Autopay eða Parka. Þá telur Neytendastofa að ekki sé hægt að gera þá kröfu til neytenda að afla sér upplýsinga um virkjun sjálfvirkrar greiðslu þegar sjálfvirk gjaldtaka er auglýst án skilyrða á skiltum félagsins. Auk fyrirnefnds sé ekki hægt að gera ráð fyrir því að áminning um að greiða fyrir viðveru og að krafa verði send í heimabanka að viðbættu þjónustugjaldi sé ekki greitt innan 48 klst. sé til þess fallin að neytandi átti sig á því að virkja þurfi sjálfvirkt greiðslukerfi sérstaklega.

Með vísan til framangreinds hefur Isavia Innanlandsflugvellir brotið gegn ákvæðum 1. mgr. 8. gr. og 2. mgr. 9. gr., sbr. 5. gr. laga nr. 57/2005 með því að gefa neytendum til kynna að til staðar sé sjálfvirkt greiðslukerfi/gjaldtaka án þess að taka fram að virkja þurfi það sérstaklega.

5.

Með hliðsjón af málsatvikum og með vísan til 2. mgr. 21. gr. c. laga nr. 57/2005 telur Neytendastofa rétt að banna Isavia Innanlandsflugvöllum ehf. að viðhafa ofangreinda viðskiptahætti og beinir þeim fyrirmælum til félagsins að koma merkingum á gjaldtökustað í það horf að þær uppfylli skilyrði laga nr. 57/2005 og reglna nr. 537/2011.

Samkvæmt a. lið 1. mgr. 22. gr. laga nr. 57/2005 getur Neytendastofa lagt stjórnvaldssektir á fyrirtæki sem brjóta gegn ákvæðum laganna, og reglum settum samkvæmt þeim um bann við óréttmætum viðskiptaháttum sbr. II.-VIII. kafla laganna. Með vísan til þess sem fram hefur

komið, umfangi brota og viðtækra áhrifa á heildarhagsmuni neytenda telur Neytendastofa rétt að leggja á stjórnvaldssekt í samræmi við heimildir laganna.

Með vísan til framangreindra sjónarmiða og að teknu tilliti til meðalhófsreglu og jafnræðisreglu stjórnsýslulaga þykir Neytendastofa hæfilegt að leggja á Isavia Innanlandsflugvelli ehf. stjórnvaldssekt að fjárhæð 500.000 kr. (fimm hundruð þúsund krónur).

III.

Ákvörðunarorð:

„Isavia Innanlandsflugvellir ehf., Reykjavíkflugvelli, 102 Reykjavík, hefur með því að upplýsa neytendur ekki um gjald sem greiða þarf fyrir að nota stafrænar greiðslulausnir og með því að birta ekki upplýsingar um þjónustugjald vegna kröfu í heimabanka með áberandi og auðsjáanlegum hætti brotið gegn 1. mgr. 8. gr. og 2. mgr. 9. gr., sbr. 5. gr., og 17. gr. laga nr. 57/2005, um eftirlit með viðskiptaháttum og markaðssetningu, auk 1. mgr. 4. gr. reglna nr. 537/2011, um verðupplýsingar við sölu á þjónustu.

Isavia Innanlandsflugvellir ehf. hefur með því að gefa neytendum til kynna að til staðar sé sjálfvirkir greiðslukerfi eða sjálfvirk gjaldtaka án þess að taka fram að virkja þurfi það sérstaklega brotið gegn 1. mgr. 8. gr. og 2. mgr. 9. gr., sbr. 5. gr. laga nr. 57/2005, um eftirlit með viðskiptaháttum og markaðssetningu.

Með vísan til 2. mgr. 21. gr. c. laga nr. 57/2005, um eftirlit með viðskiptaháttum og markaðssetningu, bannar Neytendastofa Isavia Innanlandsflugvöllum ehf. að viðhafa ofangreinda viðskiptahætti. Bannið tekur gildi frá dagsetningu ákvörðunar þessarar.

Með vísan til 2. mgr. 21. gr. c. laga nr. 57/2005, um eftirlit með viðskiptaháttum og markaðssetningu, beinir Neytendastofa þeim fyrirmælum til Isavia Innanlandsflugvalla ehf. að koma merkingum á gjaldtökustað í það horf að þær uppfylli skilyrði laga nr. 57/2005, um eftirlit með viðskiptaháttum og markaðssetningu.

Með heimild í a. og c. lið 1. mgr. 22. gr. laga nr. 57/2005, um eftirlit með viðskiptaháttum og markaðssetningu, er Isavia Innanlandsflugvöllum ehf. gert að greiða stjórnvaldssekt að fjárhæð 500.000,- kr. (fimm hundruð þúsund krónur) vegna brotsins. Sektina skal greiða í ríkissjóð innan þriggja mánaða frá dagsetningu ákvörðunarinnar.“

Neytendastofa, 5. júní 2025

Þórunn Anna Árnadóttir
forstjóri

Matthildur Sveinsdóttir